

Prefaci. Fer recerca

Fa uns anys es va realitzar una conferència a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de València sota el títol de "*Investigar en lo cotidiano*"¹. Eixe títol amagava un desafiament enverinat. Aquella provocadora classe, lliçó o xerrada va prendre uns camins imprevisos que permetria als assistents adjectivar-la amb qualsevol dels termes anteriors. Perquè?, potser perquè va suscitar un halo de curiositat i de dubte no exempta d'una certa subversió i rebuig.

Però la curiositat provoca en les persones un interès per allò estrany i, fins i tot, per allò nou. Això passa quan alguna cosa crida l'atenció i per això s'és capaç de dedicar un temps per trobar-ne el sentit, la justificació o la comprensió. Baudelaire repudiava allò que és nou ja que, segons ell, no permet una reflexió equilibrada ja que està engegada per la passió, una qualitat subjectiva i sense valor científic. Per això Baudelaire, i sense matisos, apostaria pel passat, perquè sempre permetria establir un judici de valor. Contràriament i en algun dels seus textos, John Berger es posicionaria a favor del futur. Però aquest afany pot quedar enlluernat per un desig intens amb el risc que l'equació es torni a desequilibrar.

Però la recerca és un treball intel·lectual, motor primordial de les universitats i eina fonamental per la docència i la formació. Aquesta tasca és revisada per agències avaluadores. D'alguna manera i mitjançant la definició dels seus protocols, s'intenta, o crec que s'intenta, establir normes que permetin ajustar-se al terme "fer recerca" o "investigar" a partir d'uns criteris que facultin per valorar les aportacions fetes. És una tasca complexa que, de vegades, no és prou sensible a l'especificitat del camp on s'ha

Preface. To research

A few years ago, a conference was held at the Higher Technical School of Architecture of the Polytechnic University of Valencia under the title of "*Investigar en lo cotidiano*"¹. That title contained a poisoned challenge. That provocative class, lesson or talk took unforeseen directions that would make possible to attendees to adjectivize it with any of the aforementioned terms. Why? Maybe because it aroused a halo of curiosity and doubt not exempt from a certain subversion and rejection.

But curiosity arouses in people an interest in what is strange and even in what is new. This happens when something attracts attention and for which we can devote some time to find its meaning, its justification, or its understanding. Baudelaire repudiated what was new because, according to him, it did not allow for a balanced reflection since it was blinded by passion, a subjective quality without scientific value. That is why Baudelaire,

and without nuances, would bet on the past because it would always allow to establish a value judgment. On the contrary, and in some of his texts, John Berger would position himself in favor of the future. But this eagerness can be dazzled by an intense desire with the risk that the equation becomes unbalanced again.

But research is an intellectual work, a prime mover in universities and a fundamental tool for teaching and training. This work is reviewed by assessment agencies. In some way, and through the definition of their protocols, they try, or I believe they try, to establish standards that allow them to adjust to the term "research" based on criteria that enable to assess contributions made. It is a complex task that sometimes is not sufficiently sensitive to the specificity of the field where the work has been developed. I would dare to affirm that, in the face of homogenization, this specificity is a primordial

desenvolupat el treball. M'atreviria a afirmar que, davant de l'homogeneïtzació, aquesta especificitat és un factor primordial. No és el mateix fer recerca en egiptologia que no pas en física teòrica o en ciències biomèdiques.

La campanya francesa a Egipte es va produir entre els segles XVIII i XIX. D'aquesta expedició al comandament de la qual estava el propi, llavors general, Napoleó es va aixecar una acta que va cristal·litzar en un extraordinari llibre² realitzat entre 1808 i 1822. Aquest llibre reuneix dibuixos i aixecaments de paratges i monuments egipcis. Segurament va ser consultat cent anys després per Howard Carter³ establint-se així una continuïtat acumulativa en la investigació sobre un passat misteriós i seductor cent anys després. És una mirada retrospectiva. Però en altres àmbits els mecanismes i els temps són diferents.

A les ciències les investigacions són fonamentalment lineals i vinculades entre si, concatenades gairebé immediatament. S'avança de manera diferent, es mira cap al futur. El 1938 es va publicar un article sobre l'escissió de l'àtom en elements més lleugers. Els seus autors van ser Hahn i Strassmann. El text va oblidar Lise Meitner. Mitjançant dos assajos semblants, l'any següent Meitner i Frisch van confirmar el descobriment i ho van definir com a fissió nuclear. El que va passar després, tots ho sabem.

Frank Lloyd Wright era, a més a més d'arquitecte, investigador. Investigador a través de la seva obra i dels seus textos. En cada treball incidia en aspectes que continuaria desenvolupant en el següent, generant alhora reflexions que expressaria en els seus escrits, fet que li va permetre plantejar-se altres objectius i no només per a si, ja que la recerca ha de tenir una vocació col·lectiva. I així successivament. Això és investigar.

factor. Research in Egyptology is not the same as research in theoretical physics or biomedical sciences.

The French campaign to Egypt took place between the XVIII and XIX centuries. This expedition was commanded by the then general Napoleon himself and was recorded in an extraordinary book² written between 1808 and 1822. This book gathers drawings and surveys of Egyptian sites and monuments. It was probably consulted a hundred years later by Howard Carter³, thus establishing a cumulative continuity in the research on a mysterious and seductive past a hundred years later. It is a retrospective look. But in other fields mechanisms and times are different.

In sciences, research is fundamentally linear and linked among themselves, concatenated almost immediately. We advance in a different way; we

look to the future. In 1938 a paper was published on the splitting of the atom into lighter elements. Its authors were Hahn and Strassmann. The text forgot Lise Meitner. By means of two essays appearing the following year Meitner and Frisch confirmed the discovery and defined it as nuclear fission. What happened next, we all know.

Frank Lloyd Wright was not only an architect, but also a researcher. He was a researcher through his work and his texts. In each work he focused on aspects that he would continue to develop in the subsequent one, generating in turn reflections that he would express in his writings, which allowed him to set other objectives and not only for himself, since research must have a collective vocation. And so on. That is research.

Regarding specificity, I would like to recall the figure of Julio Martínez Calzón, who passed away on

Davant del tema de l'especificitat voldria recordar la figura de Julio Martínez Calzón, mort el 26 de setembre de 2023. Brillant Enginyer de Camins, amant de la poesia, malabarista del càlcul i especialista en la pintura del XIX. Va fer recerca en aquestes matèries, i encara que la seva visibilitat va ser més gran en el camp de les estructures no ho va ser menor en les altres disciplines. La seva gran transcendència és que les va saber entrelaçar. La seva tasca ens demostra que la transversalitat és un valor polièdric que enriqueix qualsevol recerca.

Un bon projecte d'arquitectura és recerca, com també ho és un text sobre aquesta mateixa obra, o l'estudi de la seva ubicació al lloc, o la seva anàlisi estructural o constructiva. Però, malgrat això, no podem mai deixar de reconèixer quin és el nucli principal, aquell que permet i articular les diferents especialitats. La recerca està vinculada al coneixement, i el coneixement a la cultura, i la cultura a la identitat. Hi ha res més bonic i respectable? Com deia un estimat amic, "... i a més a més no pesa". Donem pas aleshores a les diferents mostres de coneixement que trobarem a continuació.

Notes

¹ <https://media.upv.es/#/portal/video/cf79ee30-fe4-11e8-be25-c161628edcb4>

² *Description de l'Égypte, ou, Recueil des observations et des recherches qui ont été faites en Égypte pendant l'expédition de l'Armée française.*

³ Al novembre de 1922 va descobrir a la Vall dels Reis la tomba KV62 pertanyent al faraó de la XVIII dinastia. Era la tomba de Tutankamon.

September 26, 2023. Brilliant civil engineer, poetry lover, calculation juggler and specialist in 19th century painting. He did research in these subjects, and although his visibility was greater in the field of structures, it was certainly not less so in the other disciplines. His great transcendence is that he knew how to interweave them. His work shows us that transversality is a multifaceted value that enriches any research.

A good architectural project is research, and so is a text on that same work, or the study of its placing on the site, or its structural or constructive analysis. But despite this, we can never fail to recognize what is the main core, the one that allows and articulates the different specialties. Research is linked to knowledge, and knowledge to culture, and culture to identity. Is there anything more beautiful

and respectable? As a dear friend of mine used to say, "...and it is not heavy". So let's move on to the different samples of knowledge that appear in the following pages.

Footnotes

¹ <https://media.upv.es/#/portal/video/cf79ee30-fe4-11e8-be25-c161628edcb4>

² *Description de l'Égypte, ou, Recueil des observations et des recherches qui ont été faites en Égypte pendant l'expédition de l'Armée française.*

³ In November 1922 he discovered in the Valley of the Kings the tomb KV62 belonging to the pharaoh of the XVIII dynasty. It was the tomb of Tutankhamun.